

RDEČI PRAPOR

Glasilo jugoslovanske socialne demokracije.

Izhaja v Ljubljani vsak
torek, četrtek in soboto.

Naročnina za avstro-ogrske kraje
za celo leto 14 K, za pol leta 7 K;
za četrt leta 3.50 K, mesečno 1.20 K.
za Nemčijo za pol leta 7.90, za četrt
leta 4 K; za Ameriko za pol leta
9.50 K za četrt leta 4.80 K

Posredna številka 18 v.

Reklamacije so poštne proso.
Nefrankirana pisma se ne spro-
jemajo. Rokopis se ne vračajo
inzerati: Enostopna peti-vrstica
(širina 88 mm) za enkrat 20 vin.
večkrat po dogovoru.

18. šteč.

V Ljubljani, v soboto, dne 12. februarja 1910.

Leto XIII.

NA SLOVA: Za dopise in rokopise za list: Uredništvo
"Rdečega Prapora", Ljubljana. — Za denarne pošiljave
naročila na list, reklamacije, inzerate i. t. d.: Upravništvo
"Rdečega Prapora", Ljubljana, Šelenburgova ulica 6/II.

Vprašanje Lloydovega arzenala.

Uradno se naznanja, da so pogajanja med
vlado in upravo Lloydja zaradi nakupa zemljišč
Lloydovega arzenala dovršena, in sicer tako, da
so vsi prizadeti krogi zadovoljni. Po sklenjenem
dogovoru bo vlada razpolagala z zemljiškim pro-
storem, o katerem se pravi, da ga nujno potre-
buje, da popolni novo pristo luko, ter da izvede
gradbo za državne železnice in zaloge olja. Teh-
ničnemu zavodu (Stabilimento tecnico) bo pa omo-
gočeno, da poveča svojo ladjedelnico na prostoru
sedanjega Lloydovega arzenala. Novega arzenala
ne bodo gradili. To ne bi bilo Lloydju v korist.
Zato se pa arzenal spoji z eno obstoječih ladje-
delnic in to na način, da bo Lloydju mogoče, na
podlagi dogovora s tehničnim zavodom, graditi
svoje ladje v ladjedelnici sv. Roka pri Miljah.
Pa ladjedelnica se izpremeni v samostojno družbo,
v katero vstopi tudi Lloyd kot največji ak-
cijoner. Poleg tega si prihrani Lloyd na dose-
danjih zemljiščih oba doka in k temu spadajoči
prostor z delavnicami, da mu bo mogoče še na-
dalje popravljati svoje ladje v lastni režiji. — De-
lavstvo, ki je sedaj uslužbeno v Lloyd-
ovem arzenalu, bo potem vposleno de-
loma v povečani ladjedelnici tehničnega zavoda,
deloma v Lloydovih delavnicah za popraviljanje
ladij, deloma v bližnji ladjedelnici sv. Roka, o
kateri se pravi, da je gospodarsko vezana s Trstom.
Poslednja je bila pred tremi leti preskrbljena z
najmodernejšimi stroji, in poseduje štiri skladišča,
ki se pa dajo pomnožiti na šest. Sedaj producira
20.000 ton na leto, povzdigne se pa lahko na
30.000 ton. Poleg tega spada k zemljišču, kjer je
ladjedelnica zgrajena, še 130.000 m² zemljišča, na

katerem je prav lahko mogoče izvesti nameravano
povečanje ladjedelnice.

Sklenjeni dogovor se bo dal izvesti v treh letih.

Tako se uradno naznanja. In reklo bi se:
Lloydov arzenal je prodan. Vlada in Lloyd sta sto-
rila, kar sta hotela, ne oziraje se ne na splošno
korist tržaškega mesta, ne na delavstvo. Iz te iz-
jave se pa tudi lahko razvidi, kako je imel sodrug
Franc Pitoni prav, ko je v članku, ki smo ga
tudi mi objavili, povedal, da Lloyd ni imel nikdar
do svojega arzenala posebnega veselja, da bi ga
najraje uničil in da ne smemo verjeti, ako se nam
obljubi, da se sezida nov arzenal drugod, kadar
se proda sedanji. Prodan je in novega ne bodo
delali nikjer, ne daleč, ne blizu Trsta. Pa ravno
tako, kakor smo bili skeptični v tej točki, tako bi
delavstvo pokazalo, da je še premalo previdno,
ako bi verjelo imenovani uradni izjavi. Delavcem
ni slejkoprej nič zjamčeno in bolj verjetno je,
da bo moralo v arzenalu sedaj uslužbeno delavstvo
vzajemni korak vlade in Lloydja na korist Lloyd-
ovih akcionarjev, plačati z brezposelnostjo. Bilo
bi pa tudi lahkomišelnost, ako bi se hotelo pred-
stavljati nevarnost večjo kot je. Treba je samo,
da si ogledamo položaj, v katerem bi se delavstvo
lahko nenasdoma znašlo.

V petek, dne 4. t. m. se je vršil v Delavskem
domu v Trstu shod delavcev, ki so uslužbeni v
Lloydovem arzenalu. Udeležba je bila ogromna.
Stvar je samoposebi umljiva. Na shodu sta poro-
čala sodruga Chiussi in Pitoni. Poslednji je
podal poročilo o korakih, ki jih je storil skupno z
drugimi tovarši, da izve, kaj se z arsenalom na-
merava in kako misli vlada zagotoviti delavstvu
obstane v slučaju, da se arzenal proda. Navzoči
delavci so vzeli obe poročili na znanje in sklenili
resolucijo, s katero nalagajo državnoborskim po-
slancem in komisiji strokovnih organizacij, da store
potrebne korake pri trg. ministarstvu, ki naj dela na
to, da ne ostanejo delavci arzenala brezposelni.

To je za sedaj edino važno. Treba je, da se
zagotovi (obljube ne zadoščajo), da ne bo žrtev.
Upamo, da bo vlada pač res delala nato, kakor
bi bilo tudi želeto, da bi ravnal Lloyd s starimi
delavci tako, kakor je l. 1821 ravnal s kapitani,
mašinisti in uradniki. Poslednjim se je v imeno-
vanem letu zagotovilo življenje s primernimi pen-
zijami. Naj se stori tako tudi s starimi delavci, ki
ne bodo mogli najti posla. Saj so ti še bolj po-
trebni, kakor so bili takrat uradniki in mašinisti
in saj so tudi delavci s svojimi mladimi močmi
pospešili razvoj Lloydja in obogatili njegove akci-
jone.

Po potrebi se k temu predmetu še povrnemo.

Izjava štajerskih socialnih demokratov.

Ko se je štajerski deželni zbor vsled slovenske
klerikalno-nacionalne obstrukcije v torek odgodil,
se je socialno-demokratski deželnozbornski klub sešel
na sejo ter je sklenil sledečo izjavo:

«Nacionalni prepir, ki potiska vsako stvarno
uvaževanje v ozadje, je kakor mnogo drugih de-
želnih zborov, tudi štajerskega predčasno, pred
rešitvijo važnih zadev, razbil. Kot privilegijski de-
želni zbor, v katerem ima delavski razred vsled
neenake volilne pravice le malo število zastopni-
kov, je štajerski deželni zbor torišče meščanskega
narodnega boja in prihajajo izključno le narodna
nasprotja v njem do veljave. Ravno v tem, da je
uničujoča obstrukcija topot izbruhnila brez jasno
vidnega vzroka, se kaže nevzdržnost takih zasta-
reljih zborov v taki obliki, kakršne so deželni zbori
kronovin.

Obstrukcija vnovič potrjuje pravilnost socialno-
demokratskega programa, ki zahteva narodno
avtonomijo, pravico do lastnega odločeva-
nja in do lastne uprave za vse narode ter
splošno in enako volilno pravico za vse
zastope in upravne zbornice. Le tako bi se zmanj-
šale prilike za narodne spore in omogočil politični

PODLISTEK.

Savičev pesimizem.

Dalje.

— Sedaj odideta! mu je blisknilo po glavi.
Ako ne porabiš tega trenutka, je morda vse izgub-
ljeno. Sedaj moraš, moraš!

Oh, ta trenutek! Kaj bo mislila, ako jo sedaj
nagovori, tako razburjen? Vsi živci po životu so
mu drgetali, grlo mu je bilo stisnjeno, rad bi se
bil delal ravnodušnega, hladnega, a lice mu je bilo
tako vroče, kakor bi bil ves dan sedel ob razbe-
ljeni peči in srce mu je utripalo, kakor bi se mu
hotel odtrgati.

A premišljevali ni smel več. Ona mu pri-
haja naproti, sedaj jo sreča zadnjikrat in če
ostane sedaj neumen, je morda ne bo videl nik-
dar več.

Dami sta stopali počasi, kakor bi mu hoteli
dati časa, da se ohrabri. Približevali sta se bolj-
inbolj. Dušilo ga je kakor bi mu nekaj tičalo v
grlu, kar mu je zapiralo sapo. Siloma je požiral
imaginarni klopčič v govtancu, a ni se ga mogel
rešiti. —

Napočil je odločilni trenutek. Dami sta bili
le še dva koraka oddaljeni. In sedaj je zbral vso
svojo energijo ter se odkril.

Dami sta odzdravili in bilo je, kakor bi se
bili za hip ustavili.

Savič se je napol obrnil in s tresočim gla-
som dejal:

— Ali dovolite, milostivi, da se —

— Izvolite, gospod, izvolite, je rekla mlajša
hltro. Ako vam je všeč, naju lahko spremito. Saj
ste sam, kaj ne?

— Da, milostiva, sam sem.

Kaj zdaj? Kaj naj reče? Saj sicer ni ne-
umen, a sedaj res ne ve, kaj bi govoril. In ne-
kaj mora govoriti, drugače pomislita dami, da je
res tepec.

Mlajša mu je priskočila v pomoč.

— Vi gotovo niste Dunajčan?

— Ne milostiva; Slovenec sem.

— Ah, Slovenec? Kje pa prebivajo Slovenci?

Savič se je moral nasmehniti.

— Na Kranjskem, milostiva, na južnem Šta-
jerskem, na Koroškem in na Primorskem.

— A, torej v naši državi? Ali so Slovenci
sorodni Čehom?

— Da, milostiva. Oboji so Slovani.

— Pa Črnogorcem tudi?

— Tudi, tudi.

— Pa Rusom?

— Tudi Rusom.

— To je zanimivo. Torej ste pravzaprav naš
sovražnik. To je pikantno. Ali ste idealist?

— Idealist? Morda sem, morda ne. Zdi se
mi prisiljeno, ločiti ljudi v idealiste in realiste in
v podobne skupine. Ideale imam, mislim in živim
pa jako stvarno.

— Torej ste vendar idealist.

— Ne oporekam.

— Zanimiv človek ste. Ali študirate na Du-
naju?

— Da, milostiva.

— Kaj pa?

— Filozofijo.

— Ah, filozofijo! To mora biti zelo zanimivo.
Torej poznate vse modrosti starega in novega
sveta.

— To baš ne. Filozofični nauk ni tako te-
meljit.

— Pa prosim vas, kaj pa je pravzaprav fi-
lozofija? To je vendar modrost, kaj ne? Veste,
jaz mislim, da mora to biti najzanimivejši študij.
Jaz sem namreč jako neuma. Imela sem doma
učitelja, a zdi se mi, da sam ni nič znal. Tako
smešen je bil! Menda je mislil, da morajo de-
kleta biti neumna. Vsak čas sem ga kaj vprašala,
a nič mi ni hotel povedati. In sedaj ne znam ni-
česar. Samo kar čitam v časopisih. Pa tudi ne
umem vsega. A propos. Ali ste čitali de Amicisovo
„Srce“? Kaj ne, to je lepa knjiga?

— Krasna.

— Pa Vrchlickega „Pobarvane črepinje“?

— Seveda sem jih čital. Jako lepe so.

— Veste, pa Lillencronove pesmi mi tudi jako
ugajajo.

— Lillencronove? Vi torej mnogo čitate?

— Da, kar mi prihaja tako pod roko. Samo
kuhinjskih knjig ne maram.

Glasno se je zasmejala, da je kar odmevalo
naokoli.

Dalje prih.

in gospodarski napredek, ki je potreben za socialni razvoj.

Socialno-demokratski deželnski klub odkaže odgovornost za zavlačanje splošno važnih zadev nacionalnim strankam in naglašuje z vso odločnostjo svojo zahtevo, da se deželni zbor preuredi v demokratičnem in avtonomističnem smislu.

Zbor belgijske socialne demokracije.

V nedeljo, 6. t. m. se je v Bruslju sešel redni zbor belgijske socialne demokracije, ki je letos posebno zanimiv zaradi tega, ker se mora baviti z vprašanjem, ki belgijskim sodrugom še ni delalo preglavice, ki pa je bilo že večkrat akutno na Francoskem, v Italiji in deloma na Angleskem, ter je zanimalo tudi že mednarodne socialistične zbornice.

V Belgiji bodo letos nove volitve in nikakor ni izključeno, da povzroče velik političen preobrat v deželi. Doslej imajo klerikalci absolutno večino v parlamentu; toda ta večina se krči od volitev do volitev in je že tako majhna, da pri novih volitvah prav lahko popolnoma izgine, tembolj ker je v klerikalnem taboru velika nesloga. Če pa izgube klerikalci vlado, bo položaj, po vsem sodeč, tak, da ne bo nobena stranka sama zase imela večine. Liberalci bi mogli vladati le tedaj, če bi se smeli zanašati na socialne demokrate. Nastalo je torej vprašanje, kakšno stališče ima socialna demokracija zavzeti v tem slučaju. Ne le v časopisju, ampak tudi na mnogih posvetovanjih se je razpravljalo to vprašanje, s katerim se je sedaj moral baviti tudi zbor stranke. Predloženo mu je bilo več resolucij in takoj prvi dan se je razvila o predmetu živahna debata. Na koncu se je z velikansko večino sprejela resolucija V. A. N. D. V. E. D. E., ki je bila podpisana od vseh poslancev.

Ta resolucija pravi v prvem delu, ki govori o splošni politiki stranke:

«Uvažuje, da ne more delavska stranka, ne da bi zapustila interese, ki jih ima čuvati, dajati meščanski vladi sistematične podpore in da se tudi ne more naprej zavezati, da onemogoči obstanek vlade, ki ima namen, izvršiti važne, od delavstva zahtevane reforme, izjavlja zbor:

Belgijski delavci imajo najvišji interes na tem, da se zruši klerikalna večina in da nima nobena meščanska stranka zase večine v parlamentu;

zbor varuje delavski razred pred nevarnostjo politike, ki bi se pod pretvezo bloka ali protiklerikalne koalicije dotaknila nedvisnosti delavskega razreda ter opozarja bojovníke, da je nujno potrebno po zmagi opozicijskih strank, da varuje delavska stranka pod vsakim pogojem svojo popolno akcijsko svobodo; da ostane njena politika taka, kakršna je bila vedno, namreč razredna politika; da vodi njen nastop napram vsaki prihodnji vladi edine najvišji interes proletariata in da je odvisen zlasti od stališča, ki ga zavzame vlada glede na splošno volilno pravico in na ostale politične in socialne reforme, ki stremi delavstvo po njih.»

Drugi del obravnava vprašanje o udeležbi socialistov pri liberalni vladi in se glasi:

«Z ozirom na resolucije mednarodnih kongresov v Parizu in Amsterdamu izjavlja zbor:

1. da v smislu kongresnih sklepov ne dovoljuje individualne udeležbe izvestnih socialistov v kateremkoli ministertvu brez privoljenja stranke, v nasprotnem slučaju imajo dotični sodrugi smatrati, da so se že s tem dejstvom sami izključili iz stranke in iz internacionale;

2. da je vrhutega vprašanje o vladni udeležbi vprašanje taktike, ne pa vprašanje načela (pariška resolucija), ki ga ima rešiti strankin zbor tisti dan, ko dobi praktičen pomen;

3. da se je politična naloga delavske stranke, ki obstoja glavno v tem, da se varujejo koristi delavskega razreda in da se razširjajo najradikalnejše in revolucionarnemu idealu družabne preobrazbe najbolj odgovarjajoče rešitve, doslej vršila glavno z njenega kritičnega in opozicijskega gledališča; da pa pride dan, ko se bo morala izjaviti z njenega konstruktivnega (stvarjajočega) stališča in s stališča vladne udeležbe;

da bo delavska stranka tisti dan znala prevzeti odgovornost moči in uresničiti svoj sedanji in idealni program s trajnim izpopolnjevanjem institucij.»

Politični odsevi.

* O nameravani rekonstrukciji ministrstva javljajo, da pride pri rekonstrukciji v poštev 5 portfeljev. Stranke, združene v «Slovanski Enoti», si bodo tudi nasproti novi vladi pridržale popolno svobodo, poslanci, ki bodo vstopili v kabinet, pa bodo izrecno izjavili, da s tem, ako vstopijo v ministrstvo, še ni rečeno, da bi njihove stranke morale brezpogojno glasovati za vsako vladno predlogo.

* Radi češkega deželnega zbora dobrodušni baron Bienerth še ni izgubil vsega upanja. Velikonočne počitnice poslanske zbornice bo vlada baje porabila, da iznova skliče češki deželni zbor in pozikusi doseči sporazumljenje med Čehi in Nemci.

* Češki deželni odbor je z ozirom na finančni položaj dežele izdal na vse deželne blagajne in računsko pisarno okrožnico, v kateri pravi, da se smejo izplačevati le poprej postavno določeni zneski. Vrhutega se bo zelo omajilo stavbinsko delo, katere izvršuje dežela in pa izplačevanje dež. podpor.

* Avstrijsko-rusko zblížanje, o katerem se včas mnogo piše, provzrokuje na Balkanu precej skrbi. Zlasti na Bolgarskem se boje, da se dožene sprava Avstrije in Rusije na račun balkanskih narodov in vsled tega je zopet oživila ideja balkanske federacije.

* Turškemu velikemu vezirju sta podala angleški in francoski poslanik izjavo, da pokroviteljstvene sile ne bodo dovolile Krečanom, da bi poslali zastopnike v grško narodno skupščino in da bodo to preprečili, če bo treba, z vsemi sredstvi. Tudi italijanski in ruski poslanik podata enako izjavo.

* O pruski volilni reformi se sodi, da je njena usoda v sedanji obliki že zapečatena. Večina poslanske zbornice bo, kakor se misli, sklenila tajno glasovanje, gosposka zbornica pa da bo zavrgla tako izpremenjeno reformo. Kaj bo dejalo ljudstvo, bomo pa videli.

* Turčija sledi primeru militarističnih držav ter hoče tudi povečati svojo mornarico. Ministrski svet je sklenil program, po katerem se ima izdati pet milijonov funtov za mornarico. Napraviti si hočejo tudi dva «dreadnoughta».

Društvene vesti.

§ Delavsko izobraževalno društvo v Gorici je imelo predzadnjo nedeljo svoj občni zbor, na katerem je poročal sodrug Petejan o društvenem delovanju v zadnjem letu. Poročilo se je soglasno vzelo na znanje. Potem se je sklenilo izpremeniti pravila tako, da razširi društvo svoje delovanje po vsej deželi. Določilo se je, da znaša pristopnina 50 vin., točenski doneski pa 10 vin. V odbor so bili izvoljeni: Za predsednika sodrug dr. Dermota, nadalje Josip Petejan, Bogomil Vdovič, N. Vončina in Zekovič; v kontrolo Josip Malar, J. Brdakja in A. Ipavec. Sodrugi dr. Dermota je potem poročal o načrtu društvenega delovanja za bodoče leto. Predvsem bo društvo v tej sezoni priredilo več znanstvenih predavanj; predsednik je zato že naprosil Ivana Cankarja, ces. svetnika Franketa, Ethina Kristana in več drugih, da bi prišli predavati v Gorico. Sklenilo se je tudi, otvoriti s 15. februarjem čitalnico v društvenih prostorih. Delajo se priprave za ustanovitev lastne knjižnice. Ko so bili sprejeti predlogi, je predsednik pozval člane, naj podpirajo društva v vsakem oziru in naj agitirajo za pridobitev novih članov, da bo odbor mogel izvršiti vse sklepe tako, kakor so bili zamišljeni.

§ Delavsko izobraževalno društvo v Gorici priredi v nedeljo, 13. t. m. ob 1/2 11. dopoldne in v ponedeljek 14. t. m. ob 8. zvečer dvoje javnih predavanj, v veliki dvorani hotela pri «Zlatem angelu» (all' angelo d' oro), ulica Veterini. Predava ces. svet. sodrug Ivan Franke iz Ljubljane o predmetu «Pogoj kulture». Vstopnina znaša 20 vin. Delavcem in prijateljem izobrazbe iz mesta in okolice priporočamo toplo, da se udeležijo teh predavanj, ki obetata biti jako zanimivi.

Shodi.

Javen shod v Idriji se vrši v nedeljo, dne 13. t. m., ob 9. uri dopoldne v pivarni pri «Črnem orlu». — Deželni poslanec E. Gangl bo poročal o zadnjem zasedanju deželnega zbora kranjskega. — Pridite vsi na shod!

Velike žablje na Goriškem. Na svečnico, dne 2. t. m. smo imeli tukaj prvi socialistični shod, ki je bil sicer zaupno sklican, pa se je moral javno vršiti, ker je prišla tolika množica ljudstva, da je udeležba prekosila vsako pričakovanje. Na shodu je govoril sodrug Petejan iz Gorice, ki je pojasnil program socialno-demokratske stranke v primeri s programi meščanskih strank. Potem je otigosal delovanje goriškega deželnega zbora, ki se mora z ljudskega stališča imenovati naravnost škandalozno; posebno je posvetil Pajer-Gregorčičevi zvezi. Pojasnil je nadalje vzroke sedanje draginje ter protiljudsko politiko meščanskih strank v državnem zboru. Ves govor je vsak hip pretiraval odozdravje, kar najbolje kaže, kako potreben je bil ta shod za našo zapuščeno občino. Po shodu se je ustanovila krajna politična organizacija za Velike Žablje. Upamo, da bo organizacija dobro uspevala in da postane naša občina važna

postojanka za socialno-demokratsko stranko v vipavski dolini. Zato kličemo vsem somišljenikom: Na delo za organizacijo in za razširjanje delavskega lista «Rdeči Prapor», ki je naše edino glasilo.

Iz stranke.

O Deželna organizacija v Gorici je založila jako lepe razglednice, ki se prodajajo po 10 vin., organizacija in kolporterji dobe primeren popust. Nadalje je organizacija založila strankarski kolek, ki se prodaja po 2 vinarja. Vsak sodrug bi imel smatrati za svoje dolžnost, porabiti tak kolek za vsako pismo. V najkrajšem času pridejo na prodaj tudi delavske vžgalice ter priporočamo vsem sodrugom, naj poskrbe, da se bodo prodajale po vseh prodajalnah, kamor zahajajo delavci. Čisti dobiček gre organizaciji.

Domače vesti.

— «Soča» in razsodaost sta dva pojma, oddaljena drug od drugega kakor južni točaj od severnega. Zadnjič smo napisali nekoliko vrstic o «delovanju» sedanjega goriškega deželnega zbora in «Soči» je bila naša sodba tako všeč, da jo je ponatisnila. Jako razumno bi bila ravnala, če ne bi bila storila nič drugega. Toda vrag ji ni dal miru, poseči je morala še v zalogo svoje lastne modrosti in seveda je morala priti neumnost na dan. Naj spoznajo naši čitatelji sami površnost liberalnega glasila. Takole modruje: «Do zadnje pike resnično! Gospodje okoli «R. P.» pa naj se ob tej priliki poprašajo, kdo pa je tisti, ki je tako zvesto pomagal slovenskim klerikalcem ob zadnjih volitvah? Dr. Tuma je tisti mož in «R. P.» mu je drage volje odpiral predale, ko se je ta človek na najgriši način zaletaval v napredno in takratno agrarno stranko. — Kar je le mogel, je pomagal dr. Tuma s pisano in govorjeno besedo klerikalcem. Kakšno veselje je bilo v rdečem taboru, ko so zmagali klerikalci! Sedaj pa imajo! Delovanje v dež. zboru je škodljivo na sploh: ne le za naprednjaka in klerikalca, ampak tudi za socialnega demokrata. Zato naj bo sram vse tiste, ki so tako pridno pomagali klerikalcem na krmilo.» Samo majhno, neznatno laž si dovoljuje «Soča» in vse gre po loju. Ampak prav tista mala laž je tako majhna, da se prekuene vsa stavba, če se le pihne nanjo. Socialni demokratje namreč pri volitvah prav nič niso pomagali Gregorčičevim klerikalcem; le to je bilo, da tudi Gabrščekovim liberalcem niso pomagali. In če kritiziramo klerikalno komedijstvo, se nismo rekli, da bi bilo v deželnem zboru boljše, če bi imeli večino takozvani naprednjaki: Izkušnje imamo namreč tudi v tem.

— Goriški klerikalni novostrujarji so si ustanovili list, kateremu so dali zlagano ime «Novi Cas». Nekateri ljudje na Goriškem so pričakovali, da bodo klerikalni petelin pisali res kaj novega, pa naj bi že bilo novo v kateremkoli smislu. Toda naši novostrujarji so po duhu še starejši od starostrujarjev in oči imajo, katerim ne pomagajo niti najostrejša naočala. Nič drugega ne vidijo kakor francoske «strahote»: rušenje cerkva, razbijanje križev, moritev duhovnikov, tako da se človek, ki ne pozna teh laži in njegovih virov, kar trese od strahu. Povsod zaletavajo na brezverske anarhiste in socialiste, ki hočejo seveda uničiti kmeta. Ne vidijo pa Gregorčiča v zvezi z italijanskimi liberalci, kajti o tej pobožni alianci bi človek zaman iskal besedico v «Novem Casu». Ali so italijanski liberalci morda pobožnejši od slovenskih? Učitelji, ki ne trobijo v klerikalni rog, so v vsaki številki, okrašeni z vsakovrstnimi priimki, na dnevnem redu. Naši novostrujarji torej prav visoko prekašajo ljubljanskega «Domoljuba» in novi čas, ki ga pridigajo, ni nič drugega kakor srednji vek.

— Delavska stanovanja v Idriji so že davno potrebna, a doslej se ni našel še noben faktor, ki bi se čutil poklicanega, kaj storiti v tem oziru. Sedaj bi se pa radi klerikalci postavili, da so oni kaj storili. Toda sklenili so le v deželnem zboru resolucijo, ki ne pomeni prav nič več od tistih resolucij, ki jih je že sklepalo delavstvo. Glasi se: «Vlada se pozivlja, da nemudoma stopi v dogovor z delavskim ministertvom v svrhu, naj to ministertvo sporazumno z mestno občino idrijsko in rudniškimi ravnateljstvom v Idriji na svoje stroške zgradi dovoljno število delavskih stanovanj v Idriji.» Pozivati vlado, da naj na svoje stroške kaj stori, zna delavstvo tudi brez deželnega zbora.

— Med Židanim mostom in Hrastalkom sta se v torek okoli 11. zvečer utrgali dve skali, ena 2 m³ in druga 1 1/2 m³, ter padli na železniški tir. Osební vlak št. 31 je zapeljal na skali ter pokvaril cel stroj in več vozov. Sreča je, da so se pravčasno ustavili brzovlak št. 4. Hvala za to gre strojevodji, ki je takoj pričel zvižgati in dal s tem znamenje brzovlaku, da je ustavil pravčasno. V slučaju pa, da bi imel osební vlak št. 31 le eno minuto zamude, bi gotovo brzovlak št. 4 prej prišel na mesto nesreče in ker ni bilo na levem tiru nobene tračnice, bi skočil s tira, ker je ravno tam ovinek in bi tudi strojevodja osebnega vlaka št. 31 ne mogel videti nesreče, ter bi bil zapeljal na prevrnjeni brzovlak in gotovo bi bilo mnogo človeških žrtev. — In vsega tega bi bila edina uprava južne železnice kriva, ker je odpravila vse progas čuvaje.

Svoje zdravje

zadobite! Vaša slabotnost in bolečine izginejo, Vaše oči, živci, krita postanejo močne. Vaše spanje zdravo, zopet se boste dobro počutili, če boste rabili pravi Fellerjev fluid z znamko «Elsafuid». Tucat za poskušnjo 5 kron franko. Izdeluje ga le lekaruar E. V. Feller v Stubici, Elsin trg šte. 252 (Hrvasko).

— **Samomor.** V Mariboru je skočila v Dravo 18letna pestunja Terezija Fersch. Njenega trupla se niso dobili. Zaljubljena je bila v nekega stražmeštra, ki pa zadnji čas ni hotel ničesar vedeti o njeni ljubezni.

— **Ženska sežgala dva otroke.** Minuli terek popoldne sta orožniki postajenačelnik iz Sežane Kandutto in načelnik orožniške postaje v Nabrežini aretirala v Sesljanu (ob morju pod Nabrežino) neko Franciško Leban in njenega ljubimca Gasparinija. Ta aretacija je vzbudila po vsej bližnji okolici in v Trstu veliko senzacijo, ker se namreč gre za grozen zločin, katerega je zagrešila Lebanova z vednostjo Gasparinijevo. Lebanova je namreč poročena, toda ločena od svojega moža, živila pa je skupaj z gori imenovanima, s katerim je imela dva nezakonska otroke. Kakor je prišlo sedaj na dan, je ta ženska porodila pred štirimi leti otroka ženskega spola, a ga takoj umorila in sežgala v peči. Pred dvema leti je pa porodila otroka moškega spola, katerega je na isti grozoviti način umorila. Orožniki so namreč prišli na tako gotovo sledove, da jim je zadostovalo za aretacijo obeh obdolžencev. V Trstu je ta grozna vest vzbudila splošno senzacijo. Podrobnosti o groznem zločinu še manjkajo. Pozneje se poroča z oziroma na dogodek se sledeče: Grozna vest o dvakratnem demotizmu v Sesljanu, še vedno razburja vso bližnjo in daljno okolico. Med tem ko zaslišuje zaprto Lebanovo in Gasparinija preiskovalni sodnik v Komnu, proizvedujejo orožniki med ljudstvom, posebno med ženskimi svetom, ako morda kdo kaj pozitivnega ve, ali vsaj sumi o vsem tem, kar sta povedali mali hčerki Lebanove. — Sosednje ženske zatrjujejo orožnikom, da niso opazile, da bi bila Lebanova zadnjih let v blagoslovljenem stanu. Mogoče, da je bil kak »splav«. — Seveda ne more nikdo nič gotovega povedati. Te dni se poda na lice mesta preiskovalni sodnik, kateremu se mogoče posreči to temno in javnost razburjajočo zadevo privedi do jasnega. Hčerki zaprte Lebanove sta izjavili, da je drugorojenega otroka Gasparin najpoprej v vodi poleg hiše stoječega vodnjaka utopil, potem se vrge v zakurjeno peč. O zaprtim Gasparinu se govori, da je inteligenten. Doma je iz Radovljice. Studiral je štiri gimnazijske razrede na neki kranjski gimnaziji in govori popolnoma slovenski, italijanski, nemški in angleški. Zbog svoje inteligence ga tovariši imenujejo — »advokata«. Zakonski mož Lebanove — Francisek Leban se je sam zglašil, ko je čul o groznem zločinu. On je zaposlen v neki tovarni v Trstu in stanuje v ulici Riborgo pri neki delavski družini. Ko so mu tovariši povedali, kaj se govori in piše o njegovi soprogi, je takoj tekel na južni kolodvor, odkoder se je odpeljal v Sesljan. Tam so ga pa takoj ustavili orožniki in ga potem zasliševali celih šest ur, od osmih zvečer do dveh zjutraj. Leban je izjavil, da ne veruje, da bi bila njegova soproga taka grozna morilka in velika grešnica.

— **Samomor dr. Slejke v Trstu.** V soboto proti večeru so našli redarji v gozdiču »Boschetto« pri Trstu v krvi ležečega moža s prerezanim vratom. Ranjenec je še dihal, a ko so dospeli na lice mesta zdravnik in policijski uradnik je bil že mrtev. V rokah je držal britev, s katero si je prerezal vrat, in bil je ves zalit od krvi. V žepu je imel listnico, v kateri je bilo 400 K in več vizitk, glasečih se na ime dr. Ivan Slejko. Pozneje so konstatirali, da je samomorilec res dr. Slejko, tajnik postnega ravnateljstva v Trstu. Pokojnik, ki je svoja akademična leta prestradal in sedaj v najlepših letih vzel tako žalosten konec, je bil že dlje časa melanholičen in se je ogibal vsake večje družbe. Ko so njegovo soprogo obvestili, da se je mož usmrtil, je omedlela.

Umetnost in književnost.

— **Slovensko gledališče** V soboto se je prvič igrala in v terek ponavljala burka »Robert in Bertram«, ki je tako peklensko neumna, da se človek ne bi čudil Šustersičevim besedam o napačnih potih, če bi bil mož mislil na take in podobne oslarije. Ljudje so se seveda v gledališču smejali, da so se tresli sedeži; to pa ni dokaz za kvaliteto. Tudi burka je lahko umetniška, to je dokazal Nestroy in sam Shakespeare. Ampak taka gola nezmisljenost kakor ta Robert in Bertram tudi tedaj nima z umetnostjo nobenega opravka, če se smatra za parodijo. Povrh vsega bi to imela biti opremna burka in ljubljansko gledališče nima opreme za take reči. Da se je dobro igralo, priznamo radi; ampak igralci nam bodo odpustili: O tingitanglu se ne poroča kakor o drami. — V nedeljo se je uprizorila Batailleva »Gola žena«, resno zasnovana, prihološko zamisljena drama, ki pa ima nekoliko preslab fundament. Slikar najsiromajneje vrste dobi za svojo sliko »Gola žena« zlato svetinjo, poroči svoj model, ki ima tudi »preteklost«, obogati, pride v višje kroge in vanj se zaljubi, če se sme tako reči vojvodkinja, ki si je s svojimi milijoni kupila aristokratski naslov. Njegova žena se bojuje za svojo zakonsko pravico, pa omaga, mu da prostost in ko on poroči svojo vojvodkinjo, se vrne ona k svojemu prvemu ljubčku, ki ga je bila obsovala, ko se je zaljubila v svojega poznejšega moža. To je vse mogoče; ampak avtor zahteva, da naj kar verjamemo njegovi besedi, dočim bi dogodkom vendar dobro storilo nekoliko motivacije. Od igralcev moramo najprej

omeniti gdčno. Wintrovo, ki nam je že večkrat razodela lep talent in ga je v goli ženi razvila skoraj do virtuoznosti. Kar se ji je že od druge strani priporočilo, bi ji tudi mi svetovali: nekoliko jasnejši izgovor. Že večkrat se je zgodilo, da se kar po celi stavki niso slišali. (Pa slovenski akcent: takó, lepó; pa ó, ó, ó.) Jako dober partner ji je bil gospod Nučič; zlasti v drugem in tretjem dejanju nas je skoro iznenadil s svojo fino igro. Le dokler ne bo prepozno, naj se reši nekih postranskih tonov, ki pokvarijo včasih učinek. Gdčna. Kandlerjeva bi bila prav dobra vojvodkinja, če bi nekatere detajle bolje izcizelirala in če ji ne bi jezik delal še preveč težav. Gospod Bohuslav zna karakterirati, da mu je ob daljnem razvoju zagotovljena lepa umetniška bodočnost: a tudi on se mora naučiti glasneje govoriti. Jako simpatičen nastop je imel gospod Iličič. Ostale vloge so precej neznatne. Nekaj oprava so imeli in so ga dobro rešili gg. Danilo, Verovšek, Bukšek, ga. Bukšekova; vse drugo je komaj epizoda.

Dopisi.

Zagorje ob Savi. Ne bi se pečali s »Slov. Narodom« in njegovim lažnjivim dopisunom iz Zagorja, če nas ne bi silila taktika tega dopisuna, da opozorimo zagorsko delavstvo na to lažnjivo počenjanje, ki se lahko razvidi iz zadnjih dveh števil »Slov. Naroda«, ne da bi se kaj pisalo ali odgovarjalo. V števil 25. »Slov. Naroda«, se dopisun hlini in približuje rudniškemu podjetju trboveljske družbe ter pripoveduje, da se narodnjaki nikoli niso bili proti rudniškemu kapitalizmu, in pravi, da sta bila g. Weinberger in Ranzinger pri gosp. ravnatelju ter sta ga poučila, kaj namerava liberalno-klerikalna zveza, ki pač ni nevarna rudniku in njegovemu kapitalu. Iz omenjenega dopisa pač lahko vsak čita med vrsticami, da gre glavni boj proti socialno-demokratskemu delavstvu in drugim, ki nečejo trobiti v liberalno-klerikalni rog, katerega nosijo Koprivce, Weinberger, Poljšak in invalidni Jerin, nekdanji antiklerikalni radikali. V števil 29. »Slov. Naroda« pa ti gospodje s svojim dopisunom obrekujejo socialno-demokratske člane občinskega odbora, da so izdajalci slov. značaja v Zagorju, da so izdali delavstvo, češ, da se družijo s kapitalisti. Seveda blatiijo socialno-demokratske zaupnike brez dokazov. Sodruga Čobala dolže radi tega, ker se je šel k g. Prosenaku v času, ko je bil starostni predsednik, in so se povabili odborniki za volitev župana, a se sodruga Repovža, od strani liberalno-klerikalne garde nalašč ni povabilo, pritožiti ter zahtevati, da se povabi. Gospodje liberalci, ali ni bilo na mestu, da se je potrudil Čobal k najstarejšemu odborniku, da se je povabil potem tudi Repovž? Kam pa naj bi šel? Menda k tistim, ki so sami zakrivali, da se je delala delavstvu krivica? Ali vas ni sram, da ne morete skovati ne enega dopisa brez celega kupa laži? — Kako gnusna je ta gonja zgorške radikalne in narodnjaške črne žandre, se je v najljepši luči pokazalo dne 7. svečana, ko je volil občinski odbor krajevni šolski svet za Toplice. Na tisti šoli so trije učitelji, ki so gotovo po celi Kranjski znani kot mirni, ali gotovo dobri Slovenci; napako imajo le to, da nočejo biti pod komando župnika in liberalnih kolovodij Koprivca, Weinbergerja in učenjakov Fišeka in Bajcarja; zato so sklenili, pri volitvah izvoliti odbor, kateri bode seveda imel nalogo tako dolgo terorizirati omenjene tri učitelje, da se bodo vdali liberalno-klerikalni sodrgi. Socialni demokratje smo se pri tej volitvi iz obeh občin Aržiše in Zagorje potrudili, kar je bilo največ mogoče, da smo nesramni atentat, ki so ga hoteli izvršiti na topliško šolo in nje učitelje, zabranili. Izvoljeni so gotovo vsakemu znani boljši Slovenci kakor je vsa narodnjaška banda, gg. Martin Bukovec, Franc Cencelj in od rudnika g. Albert Uzseszanek, katerega bodo gg. liberalci zopet smatrali za Nemca. Ker vemo, da bodo zopet v »Slov. Narod« bobnali, da smo izdali Slovence, jim že danes povemo, da če bo treba varovati šolo in učitelje, kakršni so na Toplicah, bomo vselej storili to, če je liberalcem in klerikalcem povšeč ali ne.

Zadnje vesti.

Prvi Khuenov uspeh. Budimpešta, 11. februarja. Včeraj je bila v volilnem okraju Iglo nadomestna državnozborna volitev. Kandidat Justhove stranke grof Batthyany je pred volitvijo odstopil in tako je volilna komisija razglasila, da je izvoljen minister Hieronymi.

Andrašijeva stranka pred razsodom. Budimpešta, 11. februarja. Večina članov neodvisne stranke je pripravljena, vstopiti v novo Khuenovo stranko in podpirati vlado.

Demonstracija v Brnu. Brno, 11. februarja. Današnje demonstracije proti novim deželnim davkom se je udeležilo 20000 delavcev.

Arbanaška zarota. Solun, 11. februarja. Med Arbanaši se opaža že dlje časa sumljivo gibanje, ki ima baje reakcionarne namene. Razkrila se je zarota, ki je sla za tem, da bi se zarotniki polastili bivšega sultana Abdul Hamida in ga zopet posadili na prestol.

Hrvatski sabor. Zagreb, 11. februarja. Hrvatski sabor se skliče na dan 21. februarja, da se konstituira.

Strokovni pregled.

Stavka kovinarjev v Ljubljani je vzdignila v lokalni javnosti že mnogo več prahu, nego bi bilo temu celemu gibanju prisoditi. Vse pa po krivdi gosp. Weibla samega, ki bi rad javnosti natvezil, da je on nedolžno jagnje, stavkujoči pa pravcati volkovi, ki mu še ponoči ne dajo miru. Resnične vzroke stavke, pri katerih pa privatne stvari ne igrajo nobene vloge, smo že obrazložili ter ni treba, da bi jih že ponavljali. Da denuncijant ni nikjer priljubljen gost, je znana reč, ki je menda tudi gosp. Weibl ne bo tajil. Stavko je zakrivil največ gosp. Weibl sam, ki ni hotel čuti delavskih želja, s čimer je priznal, da ne mara reda v delavnici. Vestnemu podjetniku mora biti na tem, da vladata med delavci mir in soglasje; kjer so pa intriganti, tam tega ni in škoda je na obeh straneh. Če gosp. Weibl zdaj obrača, je to njegova stvar, dolžnost organizacije pa je, da pojasni, če se trdi neresnica. Delavci so začeli stavko, kakor se spodobi, gosp. Weibl se je pa že v prvem hipu poslužil sredstva, ki ga bo obsodil vsak spodoben človek. Gosp. Weibl menda še ne ve, da je kaznjivo, opozarjati, naj tega ali onega ne sprejmo v delo. Če je gosp. Weibl pozabljen, ga lahko spomnimo na telefonične razgovore, ki jih je imel z nekim podjetnikom svoje stroke. Gosp. Weibl se zdaj dela, kakor da je stavko zakrivil sodr. I. Zorko, dasiravno je prišel ta vanjo kakor Pilat v Credo. S tem, da se je spravil nad posameznika, misli gosp. Weibl, da bo med stavkujočimi napravil razdor ter tako v kalnem ribaril. Pa se kruto moti. Izrabljanje privatnih pisem, zlasti če izvirajo iz prijateljskih odnosov, je stvar, ki spravlja dotičnika v zelo dvomljivo luč. In gosp. Weibl je obsodil samega sebe, ko je objavil tako že osem let staro pismo. Če bi se stavkujoči hoteli posluževati enakih nizkotnih sredstev, ne vemo, kako bi bilo gosp. Weiblu pri srcu. Pa bi ne bilo treba segati osem let nazaj; zadostovala bi krajša doba! »Počasi vozite!« se glasi svarilo povsod tam, kjer so nevarna pota. Zapomnite si to, g. Weibl! Sodeč po izjavah in »poslanih«, s katerimi obmetava oba ljubljanska dnevnika, bi človek mislil, da ima gosp. Weibl silno rahločutno vest. Pa ni vse zlato, kar se sveti. Če je g. Weibl mnenja, da ima javnost pravico, da se vtika v privatne zadeve posameznika, naj oprost, če bo ta javnost tudi njega spoznala od druge strani. Šlo za ognjilo! Stavkujoči so bili pred izstopom člani bolniške blagajne, kar sledi že iz okoliščin, da jim je g. Weibl redno odtrgal prispevke. Če so se pa ti do zadnjega vinarja odtrgani prispevki tudi odračunavali, je briga blagajne, ki bo že našla pota, če bo hotela, da bo g. Weibl storil svojo dolžnost. Delavci si namreč namežkujejo, da se je dični gosp. Weibl že ponovno brez uspeha tirjal. Da ne bo nespornost, želimo, da g. Weibl tudi to zadevo javno pojasni. To je ena plat, pride pa lahko še druga, če le ne bo miru; zakaj kdor ima maslo na glavi, ni dobro, da hodi na sonce. Gosp. Weibl se tudi baha, da ima dovolj delavskih moči, ter da lahko opravi vsako delo. No, kar se tega tiče, mu delavcev, kakršne ima, gotovo nihče ne zavida. Je pač stvar naročnikov, da si izbero podjetnika, ki dela ali z armado vajencev, ali pa s kvalificiranimi pomočniki. G. Weibl ima prvih v izobilju, s pomočniki mu gre pa bolj trda. Med slednjimi ima namreč ljudi, ki so jih druga podjetja radi šnop-sanja že odslovila, in za katere bi se vsak kravar lepo zahvalil. Ako gosp. Weibl misli, da je že dosti, če se ima »delavce« samo za dekoracijo, mila mu sreča; ampak dobrovoljček Götz »von Eisenblut« ga prav gotovo ne bo iz vode potegnil. Pomilovanja vredni so le vajenci, ki se bodo morali učiti še kot pomočniki.

*Dobra
poceni
zdrava*

*mora biti resnična kava za družino.
To je pa Kathreiner Kneippova
sladna kava, toda le tedaj, kadar
je gospodinja previdna in pri nakupu
izrečno povdarja ime Kathreiner in
vzame le izvirne zavitke s tem imenom
in s sliko župnika Kneippa kot
varstveno znamko.*

Raznoterosti.

† **Atentat v zaporu.** Iz Podgorice v Črnigori javljajo, da je bivši tipograf Rajković, ki je bil glavna priča v cetinjskem procesu, v ječi izvršil atentat na zaprtega bivšega ministra Radovića in ga težko ranil. Radovićevi tovariši so priskočili na pomoč. Pred ječo se je zbralo mnogo občinstva, ki je priredilo demonstracije proti ministru Tomonoviću, katerega dolže, da je odgovoren za atentat.

† **Vlak,** ki vozi med Brightonom in Londonom, je skočil pri postaji Strats Nest iz tira, vsled česar je bilo ubitih 10 oseb, ranjenih pa dvajset.

† **O premoženju dunajskih Rothschildov** je priobčilo Lvovsko «Slowo Polskie» nekoliko podrobnosti, ki se jih zamore smatrati za resnične v toliko, ker je list v precej tesnih stikih s finančnim ministrom dr. Bilinskim. Po poročilu omenjenega lista so leta 1901 cenili aktivno premoženje dunajskih Rothschildov na 11 milijard to je 11.000 milijonov kron. Ako se proračuna obrestovanje tega premoženja samo na letno 4 od sto, znašajo letni dohodki 440 milijonov kron. Dunajski Rothschildi imajo potemtakem 1.200.000 K dohodkov na dan; vsaka ura jim prinaša 50.000 K, vsaka minuta približno 833 K in vsaka sekunda približno 14 K. — Vse brez lastnega dela!

† **Zdravnik dr. Csillag** se je ustrelil v Budimpešti. Vzrok: bolezen. Csillag je ustanovil socialno-demokratsko stranko na Ogrskem in bil 25 let njen predsednik. O priliki povodni l. 1878 je rešil 30 ljudem življenje.

† **Vojaški škof dr. Koloman Belapotočki** je izdal postni pastirski list za vojake, v katerem razlaga, da mu gre nadvse priprava za vojsko in da se zato vojaki ne smejo pritoževati zoper slabo ravnanje, bodisi pri predpostavljanih, po časopisih ali po poslancih v javnosti. Torej v imenu vere naj predpostavljani mučijo in trpinčijo vojake kakor hočejo, vojaki morajo vse pretrpeti in se nič pritoževati! Prevzvišeni nauki vojaškega škofa bodo kajpada našli primeren odmev v srcih avstrijskih vojakov.

† **Dolgovi princa Jurja.** Srbski ministrski svet je sklenil plačati dolge princa Jurja v znesku 200.000 frankov in mu dati še neko svoto na razpolago.

† **Odvzeta jurisdikcija nadškofu.** Iz Zadra poročajo, da je papež odzvel tamošnjemu nadškofu Dvorniku jurisdikcijo, imenoval apostolskim administratorjem zaderske dijeceze sibijskega škofa Pulisča in pozval vernike in duhovščino, da Pulisča priznajo svojim pastirjem; nadškofu Dvorniku ostane naslov in posest beneficija. Vest je vzbudila veliko senzacijo, in splošno se misli, da je stvar v zvezi z delovanjem Dvornika za glagolico. V oči pada, da se je ta korak zgodil neposredno po Naglovmem dekretu.

† **Umorjeni Evropejci.** Iz Somal-dežele poročajo, da so domačini napadli in umorili večje število Angležev in ugrabili mnogo velblodov.

H. Suttner

Ljubljana :: Mestni trg

razpošila ure, zlatnino in srebrnino na vse kraje sveta, obrnite se zanesljivo na domačo slovensko trgovko. — Veliki novi cenik zastoj.

Novost: Ploščnata, tanka, prava nikelnasta Anker-Roskopf ura na 6 kamnov, pokrovi ostanejo vedno beli, prav natančno 36 ur idoča K 4-50. — Srebrne ure od 6 K naprej. — Vedelno jamstvo. Ako blago ne ugaja, se denar vrne nazaj. — Veritice s slov. trakovi: Nikelnasta K 1-20, srebrna K 5.—. 58

Našim rodbinam priporočamo ::
Kolinsko cikorijo.

Vsi, ki se čutite trudne in slabotne,

ki hočete okrepiti svojo slabotno telo in pojačati svoje pregnane in utrujene živce, ste nervozni, neodločni, bolehn in oslabei zaradi oslabljivih bolezni; vsem doječim materam, dojiljam in dojenčcem, če jih ne hranite z materinim mlekom, če hočete imeti čvrste in zdrave otroke, vsem tistim, priporočamo živce utrjujoče, okrepujoče in kri tvoreče hranivo, ki se imenuje **Sladin**, t. j. doktorja pl. Trnkoczya sladni čaj. S sladinom se prihrani 50% na stroških v gospodinjstvu. Vse to dokazujejo tisoči izpovedi. En zavoje 1/4 kg velja 50 vinarjev. Po pošti najmanj pet zavojev. Glavna zaloga lekarna Trnkoczy, Ljubljana. 52—81

Kavarna
„Unione“ v Trstu
ulica Caserma in Torre Blanca
se priporoča.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Bartl.

Čez

ga ni!

Po njem ti jed diši,

Želodec ne boleha

In glava ne boli!

Zahtevajte izrečno „FLORIAN“!

Zavračajte ponaredbe!

Ljudska kakovost liter K 2-40.

Kabinetna kakovost „ 4-80.

Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

Postavno varovano.

Delavski žepni koledar

za leto 1910

je izšel.

Cena 80 vin., po pošti 10 vin. več.

Naročila in denar je poslati

Upravi „Rdečega Prapora“ v Ljubljani.

Kmečko-delavska gospodarska zadruga

Dobravlje :: pošta sv. Križ, Goriško :: Dobravlje

priporoča svojo

bogato zalogo izbornih vin.

V Ljubljani ima zalogo v Vodmatu „pri Mraku“. Po cenah je vprašati v prodajalni „Konsumnega društva za Ljubljano in okolico“, Vodmat, Bohoričeva ulica.

Občno konsumno društvo v Idriji

vpisana zadruga z omejeno zavezo

vabi vse zadružnike in zadružnice na

redni letni občni zbor

ki bo dne 20. februarja 1910 v Idriji pri „Črnem orlu“. Začetek ob 9. uri dopoldne.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega rednega občnega zbora.
2. Računsko poročilo za leto 1909.
3. Razdelitev čistega dobička in podelitev odveze predstojništvu.
4. Poročila o izvršeni reviziji.
5. Volitev treh članov nadzorništva in dveh namestnikov.
6. Potrdilo poimenovanja dosedanjih „obligacij“ na „hranilne vloge“.
7. Nasveti in predlogi.

Nadzorništvo.

Pristop na občni zbor s člansko izkaznico, oziroma s potrdilom o oddanih znamkah.

Ustanovljena 1847.

52—10

Ustanovljena 1847

Žovarna pohištva J. J. Naglas

Turjaški trg št. 7 :: LJUBLJANA :: Turjaški trg št. 7

Največja zaloga pohištva za spalne in jedilne sobe, salone in go-

sposke sobe. Preproge, zastorji, modroci na smeti, šimnati modroci, otroški vozički t. d.

Najnižje cene. Najsolidnejše blago.

Tiska Iv. Pr. Lampret v Kranju.